

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดร้ายแรงทางเพศของเด็กและเยาวชนชายทั่วประเทศจำนวน 644 ราย ซึ่งตัวแปรหรือปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์ครั้งนี้ได้แก่ ความพึงพอใจต่อสื่อลามกที่มีเนื้อหาเบี่ยงเบน การควบคุมตนเองต่ำ การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิด การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (Empathy) กระบวนการคิดที่บิดเบือนหรือมายาคติทางเพศ (Rape Myth) และรูปแบบการใช้ชีวิตที่เสี่ยงภัย (Risky Lifestyle) โดยวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการวิจัยครั้งนี้ก็เพื่อทดสอบทฤษฎีหรือตัวแปรเหล่านี้ว่ามีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างไร และส่งผลต่อการกระทำผิดทางเพศหรือไม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเองต่ำส่งผลต่อการกระทำผิดทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งทางตรงและทางอ้อม (Mediating Effect) โดยผลทางอ้อมได้เชื่อมผ่านตัวแปรคั่นกลาง (Mediating Variables) ซึ่งได้แก่ การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิด การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น กระบวนการคิดที่บิดเบือนหรือมายาคติทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยทางด้านความพึงพอใจต่อสื่อลามกที่มีเนื้อหาเบี่ยงเบนส่งผลต่อการกระทำผิดทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งทางตรงและทางอ้อมเช่นเดียวกัน โดยผลทางอ้อมได้เชื่อมผ่านตัวแปรคั่นกลางซึ่งได้แก่ การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิด การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มายาคติทางเพศอย่างเช่นที่กล่าวมาแล้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยทางด้านรูปแบบการใช้ชีวิตที่เสี่ยงภัยนั้นพบว่า ส่งผลต่อการกระทำผิดทางเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยปัจจัยที่สามารถทำนายการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนชายในครั้งนี้ได้มากที่สุดได้แก่ การสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนที่เคยกระทำผิด รองลงมาได้แก่ การควบคุมตนเองในระดับต่ำตามลำดับ